

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי זיע"א

מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקח במצרים עשר מכות וכו', כוננו כד:

כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטקורם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרוף רשע", כי אגרוף, רמז שלשה אלפים מאתים ושמונים, ועל ידם נלקח גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא כאשר הוא נכתב במנין ובמספר: דם. עפרדע. כנס. ערב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מכת בכורות:

אלו עשר מכות כאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשוט נפלא, עין לא ראתה:

והנה החשבון מכן כאשר נכתב כנס חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממש, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שמענישין את הרשעים. והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "כפתוב", פרוש כפתוב בספר תורה, ולא כאשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו כלם מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים כלם רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל:

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש: מכה שלישית שהיא כנס חסר יו"ד. "מן הרביעי ששה" שהיא מפת ערב גם חסר וא"ו. "וחסר מן התשיעי ששה", שהיא מפת חשך גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "כפתוב", רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל: וזהו סוד "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא במצרים", מכן ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים.

הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמוך, ואחד נקרא בישהא. גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה, אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה "אלו עשר מכות שהביא" שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנין עשר מכות: דהינו עש"ר אותיות שרע, מכו"ת אותיות תמוך, שהבי"א אותיות בישהא, רמז לאלו

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכוננו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצלח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה..

כול האומרה כול יום לאחר תפילת שחרית יזכה לישועות גדולות. (ספר שערי רחמים פרק ט).

שלוש לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר המה בארץ, כל-חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא "פלאות רבות" בשער הנקרא יציאת-מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

הנה כבר הודעתיה שפרעה נלקח במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא שרע והשני נקרא תמוך, והשלישי נקרא בישהא, ועליהם השור הנקרא דלפקט, ועליהם ועל כלם השור הנקרא תקא, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה כפתוב:

והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם שפ"ו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה. ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות, והשם אמר והכה. ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הברזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו דע"ב עד"א כשח"ב.

עד כאן לשון האר"י ז"ל:

והנה מורי ורבותי קדושי-ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר:

וזאת הענין:

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי זיע"א

רמז לסוד רב"י אליעזר בגימטריא תקל, והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם תקל, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות. ומה שכתב השם אשעה לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, רמז לסוד רב"י עקיב"א, שהוא בגימטריא אשע"ה עם הכולל, שהשם הזה אמר שיכו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות שפ"ו תק"ל אשע"ה באלו השלשה תנאים:

רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו, רבי אליעזר בגימטריא תק"ל, רב"י עקיב"א בגימטריא אשע"ה, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזיון. סתרא דסתרון. הינו כאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום וכפר עון:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו וכו', פונתו: באלו עשר מכות שהם דע"ך עד"ש באח"ב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הכה אותם, ונרפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי.

ומה שכתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה ניחא כאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה.

ומה שכתב האר"י ז"ל: שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דע"ב עד"א כשח"ב, פונתו פי האותיות ראשונות של דע"ך עד"ש באח"ב הם דע"ב, והאותיות שניות הם עד"א, והאותיות האחרונות הם כשח"ב, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם, הרי באותן המכות שהכו בהם המצריים, נרמזים הגאולה והרפואה לישראל. ויהא רעוא לפני הקדוש ברוך הוא שיראנו ביאת משיחנו במהרה בימינו, עם המלאכים השיכים לגאולה, ויקים בנו מקרא שכתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה:

מחבר: רבי שמשון מאוסטרו פולי זיע"א

קרדיט: ויקיטקסט.

שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנן שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנן עשר מכות דם צפרדע וכו', והם שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, פי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם כאמור. ועל ידן הכה את פרעה ואת המצריים במצרים מנן עשר מכות אלו, והוא פלא גדול:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם השר דלפקט", פונתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והינו: ששלשה רקיעים הם: עש"ר מכות שהבי"א וכפרוש הגאון, ונמשך על המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, פונתו, פי ראשי תיבות של אלו עשר מכות, דע"ך עד"ש באח"ב, בגימטריא תקא, כמנן השר ממש, וכמנן אשר, וזהו סוד פונת הכתוב בסדר בא: "ולמען תספר באוני בנד ובן בנד את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תקא, וכיוצא בו הרבה פסוקים אלה, שמורים על זה לסוד אשר, כמנן ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם שפו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות. והשם אשעה אמר והכה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות". פונתו לסוד נפלא ונורא: פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנן, ורבי אליעזר אומר מנן, ורבי עקיבא אומר מנן, וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם שפ"ו אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. פי רב"י יוסי הגלילי בגימטריא שפו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נעוץ דוד בן ישי. וזה השם הכה אותם. ומצד השם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות,